

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

10 septembrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul penal în componența:

Președinte – Liliana Catan,

Judecători – Nadejda Toma, Petru Moraru,

examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de inculpatul Buștiuc Vladimir Ion și partea vătămată Buștiuc Viorica împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, în cauza penală în privința lui

Buștiuc Vladimir Ion, născut la 15.05.1979, originar din s. Ratuș, r-nul Criuleni, domiciliat în s. Logănești, r-nul Criuleni.

Datele referitoare la termenul de examinare a cauzei:

1. Prima instanță: 28.06.2013 – 04.03. 2014,

2. Instanța de apel: 26.03.2014 – 02.06. 2014,

3. Instanța de recurs: 01.08.2014 – 10.09.2014.

CONSTATĂ:

1. Prin sentința Judecătoriei Criuleni din 04 martie 2014, Buștiuc Vladimir a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal la 5 ani închisoare, cu executarea pedepsei în penitenciar de tip închis.

2. Potrivit sentinței s-a stabilit că, Buștiuc Vladimir, la 20 decembrie 2012, aproximativ la 19:00, aflându-se în propria locuință din s. Logănești r-nul Criuleni, fiind în stare de ebrietate alcoolică, manifestând un comportament violent față de soția sa Buștiuc Viorica, intenționat a certat-o pe aceasta și s-a exprimat în adresa ei cu cuvinte necenzurate, înjosindu-i onoarea și demnitatea, cauzându-i astfel suferințe psihice, sub formă de înspăimîntare și tulburare a liniștii. Apoi i-a aplicat o lovitură cu o coarbă metalică ascuțită în spate, cauzându-i vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

3. Sentința nominalizată a fost atacată cu apel de către inculpatul Buștiuc Vl. și de către partea vătămată Buștiuc V., care au solicitat casarea acesteia, rejudecarea cauzei cu pronunțarea unei noi hotărîri, prin care Buștiuc V. să fie achitat pe motiv că nu s-a constatat existența faptei, deoarece prin declarațiile

inculpatului, părții vătămate, martorilor Lupașcu I. și Șeptelici Ș., depuse de către aceștea în instanța de judecată, s-a confirmat faptul că vătămarile corporale depistate la partea vătămată provin de la căderea liberă a părții vătămate. Apelurile au fost declarate în termen.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, apelurile au fost respinse ca nefondate, cu menținerea sentinței fără modificări.

5. În motivarea soluției adoptate instanța de apel a constatat că, instanța de fond corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art.101 CPP, din punct de vedere al pertinentei, concludenței, veridicității și coroborării lor, just concluzionând asupra vinovăției inculpatului Buștiuc Vladimir în săvârșirea infracțiunii prevăzute de art. 201¹ alin.(3) lit. a) Cod penal.

Versiunea susținută în instanța de fond de către inculpat, partea vătămată și martorii Lupașcu I. și Șeptelici Ș., precum că, vătămarile corporale depistate la partea vătămată provin de la cădere liberă, nu a fost admisă de către instanța de apel, deoarece este combătută prin probele administrate în timpul urmăririi penale și examinate în cadrul cercetării judecătorești :

- autosesizarea organului de urmărire penală din 25 decembrie 2012, potrivit căreia Buștiuc V. a comunicat că, la 20 decembrie 2012, în urma unei certii avute cu soțul Buștiuc Vl., ultimul a lovit-o în spate, simțind dureri acute și pierzându-si cunoștința;
- procesul - verbal de audiere a părții vătămate Buștiuc V., potrivit căruia „...i-am spus soțului că eu îmi voi lua copilul și mă voi duce la părinții mei ...acesta s-a enervat pe mine și cum avea în mână o sârmă îndoită la capăt și puțin ascuțită m-a lovit în regiunea spatelui în timpul când mă aflam în picioare cu spatele la el, după care am simțit o durere în regiunea spatelui și totodată, am simțit o amețală...”;
- procesul - verbal de audiere a martorului Lupașcu I., potrivit căruia fiica Buștiuc V. imediat după conflict i-a telefonat și i-a comunicat că a fost bătută de soțul Buștiuc Vl. și că în legătură cu aceasta este internată în spital;
- procesul - verbal de audiere a martorului Șeptelici Ș., potrivit căruia venind la locul infracțiunii, a auzit de la rudele părții vătămate că ea a fost bătută de soțul Vladimir;
- raportul de expertiză medico-legală nr.200 D, potrivit căruia dimensiunile plăgii sânt de 4xl cm, iar coarba metalică cu diametrul de circa 1 cm era fără miner de forma literei „L”, care nicidecum nu putea să fie fixată pe lada de lemne cu vârful în sus, iar Buștiuc V. să cadă pe ea și să-și cauzeze vătămări corporale grave periculoase pentru viață.

Totodată instanța de apel a reținut și faptul că, la sfârșitul proceselor - verbale de audiere a persoanelor indicate acestea au confirmat prin înscris autentic veridicitatea celor înscrise de către reprezentantul organului de urmărire penală în actele procesuale, iar ulterior, fiindu-le aduse la cunoștință materialele

urmăririi penale, nici una dintre părți nu a contestat conținutul probelor și nu a sesizat despre careva încălcări admise de către organul de urmărire penală în procesul de colectare a probelor.

Mai mult ca atât, instanța de apel a indicat asupra faptului că modificarea declarațiilor de către partea vătămată și martorul Lupașcu I. n-a fost explicată într-un mod plauzibil de către aceștea pe parcursul întregului proces penal, de aceea au fost apreciate de către instanța de fond și de cea de apel ca o încercare de ușurare a situației în care s-a pomenit soțul și ginerele acestora, deoarece deja în cadrul urmăririi penale partea vătămată a depus o cerere în care declara că s-a împăcat cu soțul și nu dorește tragerea lui la răspundere penală.

Instanța de apel de asemenea a considerat că la stabilirea pedepsei inculpatului, instanța de fond a ținut cont de gravitatea infracțiunii săvârșite, care potrivit art. 16 Cod penal se atribuie la categoria celor grave, de personalitatea inculpatului, care se caracterizează satisfăcător, că acesta anterior n-a fost judecat, are la întreținere un copil minor și s-a împăcat cu partea vătămată. Circumstanțe atenuante și agravante nu au fost stabilite.

Astfel instanța de apel a considerat drept legală și întemeiată concluzia instanței de fond precum că restabilirea echității sociale, corectarea și reeducarea inculpatului este posibilă doar prin aplicarea pedepsei cu închisoarea, a cărei quantum este situat la limita minimă a sancțiunii, dispunând executarea acesteia în locurile de reclusiune.

6. Decizia instanței de apel a fost atacată cu recursuri ordinare de către inculpatul Buștiuc Vl. și partea vătămată Buștiuc V. Recursurile au fost declarate în termen.

6.1. În motivarea recursului inculpatul Buștiuc Vl. solicită casarea hotărârilor de condamnare în privința sa, rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărâri de achitare, invocând că în cadrul examinării cauzei nu s-a constatat existența faptei infracționale prevăzute de art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal, iar instanța de fond și cea de apel au adoptat hotărâri eronate, reieșind doar din presupuneri și fără a ține cont de declarațiile date în ședința de judecată de către partea vătămată și martorii acuzării, fără a fi examinate în ansamblu și obiectiv probele administrate pe parcursul cercetării judecătorești, care demonstrează cu certitudine lipsa faptului infracțiunii.

Consideră că, instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel și hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția, instanța de fond și apel au admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Totodată inculpatul Buștiuc Vl. a solicitat în recursul său ordinar și anularea încheierii Curții de Apel Chișinău din 05.05.2014 prin care a fost respins demersul apărătorului său privind numirea unei expertize medico-legale repetate, considerând că prin aceasta s-a încălcat dreptul lui la un proces echitabil, prevăzut de art.6 CEDO.

6.2. Partea vătămată Buștiuc V. în recursul său ordinar de asemenea solicită casarea hotărîrilor judecătorești privind condamnarea inculpatului Buștiuc VI., rejudecarea cauzei cu adoptarea unei hotărîri de achitare a ultimului, invocînd aceleași motive pe care le-a indicat în recursul său inculpatul, susținînd versiunea precum că vătămările corporale depistate la ea au fost provocate prin cădere liberă.

7. În conformitate cu prevederile art.431 alin.(1) pct.11) CPP, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate de către condamnatul Buștiuc VI. și partea vătămată, solicitînd respingerea acestora ca inadmisibile, deoarece temeiurile invocate nu se încadrează în cele prevăzute de art.427 CPP.

8. Examinînd admisibilitatea în principiu a recursurilor declarate în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal conchide asupra inadmisibilității acestora din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) Cod de procedură penală, *instanța de recurs, examinînd admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărîrii instanței de apel, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că este vădit neîntemeiat.*

8.1. Recurenții invocă în recursurile sale temeiul prevăzut de art.427 alin.(1) pct.6) Cod de procedură penală, care prevede, că *hotărîrile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel , dacă instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărîrea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărîrii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.*

8.2. De asemenea, recurenții invocă ca temei de recurs pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care stipulează că *hotărîrea instanței de apel poate fi supusă recursului pentru a repara eroarea de drept comisă de instanțele de fond ori de apel, atunci cînd nu au fost întrunite elementele infracțiunii.*

Colegiul penal reține că, acest temei include cazurile cînd nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele constitutive, ori cînd nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Analizînd decizia atacată, Colegiul constată că temeiurile invocate de către recurenți, prevăzute în pct. 6) și pct.8) art.427 Cod de procedură penală nu și-a găsit confirmarea la examinarea recursurilor declarate, dat fiind faptul că, instanța de apel la examinarea cauzei a respectat prevederile art. 414 alin. (1), (5), 417 alin.(8) Cod de procedură penală, și în hotărîrea adoptată s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apelurile declarate , aceasta cuprinzînd motivele pe care se întemeiază soluția pronunțată. Instanța de apel n-a admis o eroare gravă de fapt, care ar afectat soluția acesteia.

În aceste condiții instanța de recurs consideră că n-a fost constatată prezența în speța examinată a unei erori de drept, care ar servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate.

Potrivit normelor art. 414 al.(1) Cod de procedură penală instanța de apel, judecând apelul, verifică legalitatea și temeinicia hotărârii atacate în baza probelor examinate de prima instanță, conform materialelor din cauza penală, și în baza oricăror probe noi prezentate instanței de apel.

Prevederile art. 414 al. (5) Cod de procedură penală stabilesc că instanța de apel se pronunță asupra tuturor motivelor invocate în apel.

Potrivit prevederilor art. 417 al.(8) Cod de procedură penală decizia instanței de apel trebuie să conțină temeiurile de fapt și de drept care au dus, după caz, la respingerea sau admiterea apelului, precum și motivele adoptării soluției date.

În conformitate cu materialele cauzei inculpatul Buștiuc Vl. a fost pus sub învinuire, recunoscut vinovat și condamnat de instanțele judecătorești inferioare în baza art.201¹ alin.(3) lit.a) Cod penal - „*violența în familie, adică acțiunea intenționată, manifestată fizic și verbal, comisă de un membru al familiei asupra unui alt membru al familiei, care a provocat suferință fizică și suferință psihică, soldată cu vătămarea gravă a integrității corporale*”.

Colegiul penal menționează, că versiunea susținută în instanța de fond de către inculpat, partea vătămată Buștiuc V. și martorul Lupașcu I., precum că, vătămările corporale depistate la partea vătămată au fost cauzate de la cădere liberă, a fost verificată și analizată în decizia instanței de apel cu indicarea probelor concrete în baza cărora a fost susținută concluzia instanței de fond de neadmitere a versiunii, considerată totodată drept o poziție de apărare a inculpatului în scopul ușurării situației în care s-a pomenit acesta, inclusiv în calitatea lui de soț al părții vătămate și, respectiv, ginere al martorului.

Astfel, Colegiul penal subliniază, că instanța de apel a indicat că versiunea dată se combate prin concluzia din raportul de expertiză medico-legală nr. 200 D din 19 iunie 2013, potrivit căreia, „*dimensiunile plăgii sânt de 4xl cm, iar coarba metalică cu diametrul de circa 1 cm era fără mâner de forma literei „L”, ea nici de cum nu putea să fie fixată pe lada de lemne cu vârful în sus, iar Buștiuc V. să cadă pe ea să-și cauzeze asemenea leziuni. Cu această coarbă metalică e posibil să fie cauzate asemenea leziuni **prin lovitură cu aceasta***”. Aceste leziuni au fost calificate ca vătămări grave, periculoase pentru viață (f.d.100-101). Instanța de apel a dat apreciere și declarațiilor inculpatului, părții vătămate, a martorilor Lupașcu I. și Șeptelici Ș., precum că, vătămările corporale depistate la partea vătămată provin de la cădere liberă, indicând asupra faptului că aceștea și-au modificat fără careva explicații plauzibile declarațiile depuse în cadrul urmăririi penale prin care confirmau că anume inculpatul Buștiuc Vl. a aplicat o lovitură cu o coarbă metalică părții vătămate Buștiuc V..

Colegiul consideră neîntemeiat și motivul invocat de inculpat, precum că i s-a încălcat dreptul la un proces echitabil, deoarece de către instanța de apel nu a fost admis demersul apărătorului său privind numirea unei expertize medico-

legale repetate, în scopul înlăturării divergențelor existente dintre declarațiile părții vătămate și inculpatului și raportul de expertiză medico-legală nr. 200 D din 19 iunie 2013, din următoarele considerente.

Colegiul a stabilit că, prin încheierea instanței de apel din 05 mai 2014 a fost respins demersul apărării din motiv că potrivit prevederilor art. 148 al.(2) CPP expertiza repetată poate fi dispusă : dacă concluziile expertului sunt neclare, contradictorii, neîntemeiate, dacă există îndoieli în privința lor *și aceste deficiențe nu pot fi înlăturate prin audierea expertului* sau dacă a fost încălcată ordinea procesuală de efectuare a expertizei.

Ulterior, instanța de apel în decizia sa din 02.06.2014, supusă recursului, a indicat asupra faptului că după respingerea demersului de numire a expertizei medico-legale repetate partea apărării nu a probat nici unul din cele două cazuri expres prevăzute de art. 148 al.2 CPP, invocate în încheierea instanței din 05 mai 2014. Astfel, partea apărării după respingerea demersului n-a formulat careva cereri sau demersuri suplimentare, fapt ce se confirmă prin proesul-verbal al ședinței de judecată din 02.06.2014 (f.d. 195-197).

Potrivit prevederilor art.420 al. (3) CPP recursul declarat împotriva deciziei instanței de apel se consideră făcut *și* împotriva încheierilor acesteia, chiar dacă acestea au fost date după pronunțarea hotărârii recurate.

Reieșind din sensul acestor prevederi legale, precum și reieșind din argumentele invocate de către partea apărării, soluționarea demersului de numire a unei expertize repetate ține de respectarea de către instanța de apel a prevederilor art. 414 CPP.

Astfel, respingerea demersului de către instanța de apel este invocată în recursul ordinar în calitate de eroare de drept, care a afectat soluția instanței și prin care s-a încălcat dreptul inculpatului la un proces echitabil.

În acest context Colegiul a remarcat faptul că pe parcursul examinării cauzei în instanța de fond partea apărării n-a pus la îndoială raportul de expertiză medico-legală nr.200 din 19 iunie 2013 și n-a invocat ilegalitatea acestuia în apelul său.

În aceste condiții Colegiul consideră că încheierea Curții de Apel din 05 mai 2014 este legală și întemeiată, fiind pronunțată în strictă conformitate cu legislația procedurală penală, și nu poate fi servi drept temei de implicare a instanței de recurs în sensul casării deciziei contestate vizînd fondul cauzei.

Astfel, Colegiul reține că în cauza examinată nu poate fi imputabilă instanței de apel încălcarea exigențelor garantate de art.6 CEDO la un proces echitabil în privința inculpatului.

Din conținutul hotărârilor atacate rezultă că, instanțele de judecată corect au constatat faptele și circumstanțele săvîrșirii infracțiunii incriminate inculpatului Buștiuc Vl. în baza art. 201¹ alin.(3) lit.a) CP, descriindu-le în partea descriptivă, ulterior, motivîndu-și concluzia de vinovăție printr-un cumul de probe pertinente, concludente și utile, care obiectiv au fost apreciate de instanțele de judecată ierarhic inferioare.

Instanța de recurs reține că, temeiurile invocate de recurenți prevăzute la art. 427 alin. (1) pct.6), 8) CPP, nu și-au găsit confirmare la examinarea recursurilor. Astfel de erori de drept în speța examinată nu s-au comis, prin urmare hotărârea atacată este legală și întemeiată.

Din considerentele expuse, Colegiul penal conchide că, la judecarea cauzei în ordine de apel, instanța a respectat prevederile legale relevante, prescrise de art.414-419 CPP, de aceea recursurile ordinare declarate se declară inadmisibile, fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (2) pct. 4) CPP, Colegiul penal

DECIDE:

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de inculpatul Buștiuc Vladimir Ion și partea vătămată Buștiuc Viorica împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 02 iunie 2014, în cauza penală în privința lui **Buștiuc Vladimir Ion**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia integrală publicată la 08 octombrie 2014.

Președinte

Liliana Catan

Judecători

Nadejda Toma

Petru Moraru